

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 10C/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817200406
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zajacová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817200406.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi sudkyňou JUDr. Katarínou Zajacovou v právnej veci žalobcu TEZAS Prievidza s. r. o. so sídlom v Prievidzi, Nábřežie sv. Metoda 125/19, IČO: 46 948 023, zast. Mgr. Milanom Trylčom, PhD., advokátom so sídlom v Senici, J. Kráľa 738/12 proti žalovanému Mestu Prievidza so sídlom v Prievidzi, Námestie slobody14, IČO: 318 442, o vypratanie nehnuteľností, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Strany sporu **n e m a j ú** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému vypratania nehnuteľností zapísaných v KN, na LV č. XXXX, k.ú. J. ako parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX mX a parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXXX mX patriacich do jeho výlučného vlastníctva, konkrétne uskladneného kompostu, za vlastníka ktorého označil žalovaného, čo vyplýva zo Zákona o odpadoch, ako aj z listinných dôkazov, ktoré predložil. Voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu trov konania.

2. Žalovaný žalobu nepovažoval za dôvodnú a navrhol ju zamietnuť z dôvodu nedostatku svojej pasívnej legitímácie v súdnom konaní, pretože na nehnuteľnostiach žalobcu neumiestnil kompost, vypratania ktorého sa voči nemu domáhal a s poukazom na Zákon o odpadoch sa nepovažoval ani za vlastníka a držiteľa odpadu, na základe čoho ho potom nezaťažovala povinnosť odpad z predmetných nehnuteľností odstrániť. Poukázal na to, že žalobca predmetné nehnuteľnosti nadobudol do svojho výlučného vlastníctva na základe Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 31.7.2013 uzavretej so spriaznenou spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o. so sídlom v Prievidzi. Uvedená spoločnosť dňa 30.11.2001 uzavrela so žalovaným Zmluvu o združení, ktorej účelom bola výstavba stavebnej akcie "Kompostáreň pre mesto Prievidza". Spoločnosť sa v obsahu zmluvy zaviazala poskytnúť pozemok, ktorý bude na účel výstavby kompostárne vyčlenený. Vlastnícke právo k stavbe nebolo doposiaľ určené a nie je ani zapísané v katastri nehnuteľností. Žalovaný so spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o. so sídlom v Prievidzi dňa 2.1.2002 uzavrel Komisionársku zmluvu, na základe ktorej spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. ako komisionár zariaďovala vo vlastnom mene pre žalovaného ako komitenta verejnoprospešné služby, medzi ktoré patrilo aj nakladania s odpadom. Prevádzkovateľom kompostárne bola spoločnosť TEZAS, spol. s r.o.. Komisionárska zmluva bola ku dňu 31.12.2013 žalovaným vypovedaná pre závažné porušovanie povinností spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o.. Žalovaný tvrdil, že zo vzájomnej písomnej korešpondencie medzi spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o. a mestom Prievidza nevyplýva, že by žalovaný uznal vlastnícke právo ku kompostu a poukázal na to, že Zákon o odpadoch pojem "vlastník odpadu" nepozná. Zastával názor, že spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. so sídlom v Prievidzi, ktorá v súlade s obsahom Komisionárskej

zmluvy zo dňa 2.1.2002 nakladala s odpadmi a bola stavebníkom a prevádzkovateľom kompostárne, je aj držiteľom odpadu, ktorý v kompostárni vznikal a bola povinná s ním nakladať v súlade so Zákonom o odpadoch. Na základe uvedeného sa žalovaný nepovažoval za držiteľa, ani vlastníka kompostu a za jeho držiteľa označil spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. so sídlom v Prievidzi. Uviedol, že uzavretím Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 31.7.2013, na základe ktorej žalobca nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, prešli na neho podľa § 477 Obchodného zákonníka aj záväzky spoločnosti TEZAS, spol. s r.o., vrátane záväzku vyplývajúceho z uzavretej Zmluvy o združení zo dňa 30.11.2001 spočívajúceho v bezodplatnom poskytnutí predmetných nehnuteľností k umiestneniu stavby kompostárne ako aj kompostu, ktorý bol jej príslušenstvom, na základe čoho bol žalobca povinný strieť na svojich pozemkoch stavbu kompostárne, ako aj kompost. Trovy konania neuplatnil.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením LV č. XXXX, k.ú. J., listinných dôkazov založených žalobcom do spisu na čl. X až XX vrátane fotodokumentácie z čl. 16 až 21, písomného vyjadrenia žalovaného vo veci zo dňa 21.3.2017, zmluvy o predaji časti podniku uzavretej medzi spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o. a žalobcom zo dňa 31.7.2013, zmluvy o združení zo dňa 30.11.2001, komisionárskej zmluvy zo dňa 2.1.2002, dodatku č. 16 ku komisionárskej zmluve zo dňa 26.5.2006, výpovede zmluvy zo dňa 30.4.2013, kolaudačného rozhodnutia k stavbe kompostárne zo dňa 22.12.2005, listinných dôkazov založených žalovaným do spisu na čl. 112 až 121, rozhodnutia o povolení zmeny stavby pred jej dokončením zo dňa 6.12.2013, žiadosti o predĺženie termínu na ukončenie stavby a o zmenu stavebníka zo dňa 30.11.2016, písomného vyjadrenia žalobcu vo veci zo dňa 1.11.2017, listinných dôkazov predložených žalobcom k vyjadreniu z čl. 143 až 146, písomného vyjadrenia žalovaného vo veci zo dňa 12.12.2017, listinných dôkazov založených žalovaným k vyjadreniu z čl. 154 až 164, rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 8Cb 21/2014-662 zo dňa 23.10.2017, listinných dôkazov založených žalobcom do spisu na čl. 177 až 206, hlásenia o vzniku odpadu a nakladanie s ním, evidencie odchodov a príchodov vozidiel do prevádzky kompostárne, ostatných listinných dôkazov v spise založených a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Dňa 30.11.2001 žalovaný a spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. so sídlom v Prievidzi uzavreli Zmluvu o združení, ktorej účelom bola výstavba stavebnej akcie "Kompostáreň pre mesto Prievidza", na ktorú bolo dňa 1.1.2000 vydané stavebné povolenie, právoplatné dňa 7.3.2000. Kolaudačné rozhodnutie bolo na užívanie stavby vydané dňa 22.12.2005 v prospech spoločnosti TEZAS, spol. s r.o.. V článku III. zmluvy sa spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. zaviazala poskytnúť pozemok, ktorý bude na účel výstavby kompostárne vyčlenený. Zmluvné strany sa súčasne dohodli, po ukončení diela bude vyhotovené skutočné zameranie stavby a geometrický plán pre zavkladovanie stavby kompostárne do spoločného podielového spoluvlastníctva podľa pomeru vložených finančných prostriedkov. Vlastnícke právo k stavbe kompostárne však nebolo doposiaľ určené a nie je ani zapísané v katastri nehnuteľností.

5. Žalovaný ako komitent so spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o. so sídlom v Prievidzi ako komisionárom dňa 2.1.2002 uzavreli Komisionársku zmluvu, na základe ktorej spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. ako komisionár zariadovala vo vlastnom mene pre žalovaného ako komitenta verejnoprospešné služby, medzi ktoré patrilo aj nakladania s komunálnym odpadom špecifikované v článku II., písm. e/, medzi ktoré patrilo zhromažďovanie odpadov, zhodnocovanie odpadov, zabezpečovanie zneškodnenia odpadov najmä ich ukladaním na skládku, ak nebolo možné alebo účelné ich zhodnotenie. Za týmto účelom spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. prevádzkovala stavbu kompostárne. Komisionárska zmluva bola ku dňu 31.12.2013 žalovaným vypovedaná z dôvodu porušenia zmluvy, porušenia povinností uvedených v článku V. ods. 2 písm. d/, f/, g/, r/, s/..

6. Dňa 31.7.2013 spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. ako predávajúci a žalobca ako kupujúci uzavreli zmluvu o predaji časti podniku, na základe ktorej žalobca nadobudol do svojho výlučného vlastníctva okrem iných aj nehnuteľnosti zapísané v KN, na LV č. Y., k.ú. J. ako parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere XXXX mX a parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere XXXX m2. Súčasne nadobudol aj záväzky o z bchodného styku predávajúceho voči tretím osobám s záväzky voči spoločníkom špecifikované v Prílohe č. 5 zmluvy.

7. Štatutárna zástupkyňa žalobcu vo svojej výpovedi potvrdila, že nehnuteľnosti zapísané v KN, na LV č. X, k.ú. J. ako parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere XXXX mX a parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvorcia o výmere XXXX m2 žalobca nadobudol do výlučného vlastníctva na základe

Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 31.7.2013, ktorá bola uzavretá medzi predávajúcim TEZAS, spol. s r.o. a kupujúcim TEZAS Prievidza s.r.o.. Predložila na nahliadnutie Prílohu č. 5 k zmluve, z obsahu ktorej bolo zistené, že žalobca prevzal len finančné záväzky predávajúceho, a to konkrétne nezaplatené faktúry v počte 12 ks voči tretím osobám v celkovej sume 3.668,85 eur, pohľadávky týkajúce sa nevyčerpaných dovolení, miezd zamestnancov za júl 2013, pohľadávky tretích osôb zo zákonného poistenia za júl 2013, záväzky voči spoločníkom pri rozdelení zisku, záväzky zo sociálneho fondu. Celková hodnota záväzkov, ktoré žalobca ako kupujúci prevzal predstavovala sumu 1.006.013,80 eur. Žalobca neprevzal zmluvou o predaji časti podniku žiadne záväzky týkajúce sa likvidácie, znehodnotenia, prípadne zhodnotenia biologického odpadu, ani žiadne záväzky vzťahujúce sa k prevádzkovaniu kompostárne. Št. zástupkyňa žalobcu ďalej uviedla, že kompostáreň ukončila svoju činnosť ku dňu 31.12.2013, kedy žalovaný vypovedal komisionárska zmluva zo dňa 2.1.2002 uzavretú medzi žalovaným a spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o., na základe ktorej spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. vykonávala ako komisionár vo vlastnom mene verejnoprospešné služby špecifikované v čl. II zmluvy, medzi ktoré patrila aj údržba a tvorba verejnej zelene a nakladanie s komunálnym odpadom. Do 31.12.2013 slúžila kompostáreň pre zvoz komunálneho odpadu. Od 1.1.2014 sa do priestorov kompostárne žiadny odpad neukladal. Kompostáreň svoju činnosť začala od januára 2006, t.j. po vydaní kolaudačného rozhodnutia o povolení užívania stavby kompostárne pre mesto Prievidza zo dňa 22.12.2005. Do priestorov kompostárne sa zväžal odpad z mestskej verejnej zelene a súčasne aj občania mesta mali právo dovieť do týchto priestorov svoj vlastný biologický odpad a to na základe dohody medzi žalovaným a spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o.. Do konca roku 2011 zvoz odpadu do priestorov kompostárne vykonávala spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. a to na základe uzavretej komisionárskej zmluvy zo dňa 2.1.2002. V rokoch 2012 a 2013 zvoz odpadu do priestorov kompostárne vykonávala mestská spoločnosť UNIPA s.r.o. na základe toho, že na základe zmluvy so žalovaným prevzala starostlivosť o verejnú zeleň. Potvrdila, že parcely, ktorých vypratania sa žalobca domáhal, sú kompletne zastavané stavbou kompostárne a fotodokumentácia založená v spise na čl. 16 až 21 zachytáva reálny stav kompostárne. Stavba kompostárne je tvorená jednak výrobným objektom a fermentačnou plochou, ktorá predstavuje betónovú plochu, na ktorej je uskladnený biologický odpad a zodpovedá jej fotodokumentácia z čl. 18 až 21 spisu. Tvrdila, že vlastníkom odpadu je žalovaný na základe toho, že medzi ním a spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o. platila dohoda, že uskladnený kompost sa má využívať výlučne pre účely mesta na tvorbu a obnovu verejnej zelene. Žalobca sa domáhal vypratania predmetných nehnuteľností z dôvodu, že má záujem ponúknuť tieto nehnuteľnosti do nájmu tretím osobám. Štatutárna zástupkyňa žalobcu uviedla, že v priestoroch kompostárne môže byť doposiaľ reálne uložený kompost z obdobia od rokov 2010 až 2013, pretože kompost zo staršieho obdobia, t.j. v roku 2009 sa v kompostárni nenachádzal, pretože v roku 2009 sa sťahoval na iné miesto z dôvodu, že parcely, na ktorých bol kompost umiestnený, mali byť využité na výstavbu alternatívneho zdroja tepla. Chod kompostárne v roku 2012, 2013 zabezpečovala spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. a mestská spoločnosť UNIPA zabezpečovala zvoz odpadu. Potvrdila, že spoločnosti TEZAS, spol. s r.o. bolo za nakladanie s odpadom žalovaným riadne zaplatené. Rovnako potvrdila, že žalobca v čase uzavretia Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 31.7.2013 vedel o existencii kompostárne aj o účele, na ktorý slúžila. Uviedla, že medzi žalovaným a spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o. bolo dohodnuté, že kompost patrí žalovanému a spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. bude vykonávať jeho zhodnotenie. Spoločnosť nebola oprávnená kompost predávať, pretože žalovaný s týmto postupom nesúhlasil, ale za spracovanie kompostu spoločnosti zaplatil. Spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. nemohla dovezený odpad spracovaný na kompost použiť aj na iný účel ako účel mestom určený.

8. Žalovaný k výpovedi štatutárnej zástupkyne žalobcu uviedol, že v období rokov 2012 - 2013 zvoz odpadu z verejnej zelene vykonávala spoločnosť UNIPA s.r.o. zrejme na základe komisionárskej zmluvy, ktorú uzavrela na tento účel so žalovaným. Dôvodom pre uzavretie tejto zmluvy bolo zabezpečenie lacnejšieho zvozu odpadu z verejnej zelene než zabezpečovala spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. na základe komisionárskej zmluvy zo dňa 2.1.2002. Medzi žalovaným a spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o. prebehli rokovania o určení ceny za zvoz odpadu, ktoré neboli úspešné. Na základe toho bola potom uzavretá zmluva so spoločnosťou UNIPA s.r.o. Spracovanie odpadu v priestoroch kompostárne aj naďalej zabezpečovala spoločnosť TEZAS, spol. s r.o., ktorá bola aj naďalej odmeňovaná v súlade s komisionárskou zmluvou a v tejto odmene bola zahrnutá aj cena za znehodnotenie, prípadne zhodnotenie odpadu, tzn. že v rokoch 2012 - 2013 likvidáciu odpadu spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. vykonávala odplatne. Potvrdil, že do kompostárne mohli dovážať odpad aj občania s tým, že likvidácia tohto odpadu dovážaného občanmi spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o. bola predmetom komisionárskej zmluvy zo dňa 2.1.2002. Nevedel sa vyjadriť, či spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. mohla spracovaný odpad na kompost použiť aj na iný účel ako účel, ktorý bol daný žalovaným, pretože ani jedna zmluva uzavretá so

spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o. takúto povinnosť neobsahovala. Potvrdil, že spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. odpad zneškodňovala až do 31.12.2013. Potvrdil, že hodnotu kompostárne žalovaný účtuje ako svoj majetok, ale nie je určená výška jeho spoluvlastníckeho podielu k tejto stavbe.

9. Z elektronického spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 8Cb/21/2014 súd zistil, že v spore medzi žalobcom, Mestom Prievidza a žalovaným, TEZAS, spol. s r.o. so sídlom v Prievidzi, súd rozsudkom zo dňa 23.10.2017 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 64.728,07 eur s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania v plnej výške. V odôvodnení rozsudku súd zaujal právny názor aj vlastníckemu právu strán sporu k stavbe kompostárne. Konštatoval, že právne vzťahy medzi žalobcom a žalovaným v súvislosti s výstavbou kompostárne boli upravené v zmluve, ktorá bola medzi nimi označená ako zmluva o združení podľa Občianskeho zákonníka. Podľa § 834 Občianskeho zákonníka majetok získaný pri výkone spoločnej činnosti sa stáva spoluvlastníctvom všetkých účastníkov. Z uvedeného je zrejmé, že stavba kompostárne sa postavením stala spoluvlastníctvom žalobcu a žalovaného. Ohľadne výšky spoluvlastníckych podielov k tejto stavbe sa strany nedohodli, no dohodli sa, že sa o výške týchto spoluvlastníckych podielov dohodnú následne. Na toto dojednanie sa vzťahuje § 835 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého podiely na majetku získanom spoločnou činnosťou sú rovnaké, ak zmluva neurčuje inak. Je zrejmé, že žalobca a žalovaný v zmluve určili iný následok ako rovnosť ich podielov k postavenej stavbe. Konkrétne sa dohodli, že o výške týchto podielov sa ešte dohodnú po ukončení stavby pred jej kolaudáciou. Na takéto dojednanie strán sa použije § 291 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ustanovenia § 290 a 292 ods. 1 a 2 o budúcej zmluve sa použijú primerane aj na písomnú dohodu strán o tom, že uzavretá zmluva sa doplní ešte o úpravu určitých otázok. Závazok doplniť chýbajúci obsah zmluvy môže prevziať jedna alebo obe strany; pri pochybnostiach sa predpokladá, že záväzok vznikol obojstranne. Žalobca a žalovaný si všeobecným spôsobom dohodli, že výška ich podielov sa bude spravovať výškou ich investícií do stavby kompostárne, pričom o konkrétnej výške podielov sa dohodnú po ukončení stavby pred jej kolaudáciou. K žiadnemu takémuto úkonu však nedošlo a žiadna zo strán podľa § 290 ods. 1 Obchodného zákonníka neiniciovala uzavretie zmluvy o výške spoluvlastníckych podielov, pričom ani žiadna strana podľa § 290 ods. 2 Obchodného zákonníka sa nedomáhala toho, aby obsah takejto zmluvy určil súd. K uzavretiu takejto dohody nedošlo po postavení stavby pred jej kolaudáciou v roku 2005, a preto práva oboch strán na doplnení chýbajúceho obsahu ich zmluvy o konkrétnu výšku ich spoluvlastníckych podielov zanikli, a to podľa § 292 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok doplniť chýbajúci obsah zmluvy zaniká, ak oprávnená strana nevyzve zaviazanú stranu splniť tento záväzok v čase určenom v dohode o doplnení obsahu zmluvy (§ 291), inak do jedného roka od uzavretia tejto dohody. Preto sa na určenie výšky spoluvlastníckych podielov žalobcu a žalovaného použije § 835 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého podiely na majetku získanom spoločnou činnosťou sú rovnaké, keďže zmluva medzi žalobcom a žalovaným, ktorá obsahovala dojednanie o budúcom doplnení zmluvy, iný spoluvlastnícky podiel strán k stavbe kompostárne neurčila. Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že spoluvlastnícke podiely na stavbe kompostárne žalobcu a žalovaného sú rovnaké, pričom žalobca i žalovaný majú polovičný spoluvlastnícky podiel. Ďalej konštatoval, že v zmluve o združení bolo výslovne dojednané, že žalovaný poskytne pozemok, na ktorom bude stavba kompostárne postavená a tento pozemok bol v čase uzavretia zmluvy v jeho výlučnom vlastníctve. Z vyššie uvedeného záveru je zrejmé, že žalobca a žalovaný sú v rovnakom podiele spoluvlastníkmi stavby. Žalovaný tvrdil, že jeho pozemky sú stavbou kompostárne užívané bez právneho dôvodu. S takýmto právnym posúdením nemožno súhlasiť, keďže právnym dôvodom toho, že na jeho pozemkoch je postavená kompostáreň a zložený kompost je to, že v roku 2005 bolo medzi stranami dojednané, že pozemky pre stavbu kompostárne poskytne žalovaný. Ak bol stavbou v čase, v ktorom bol žalovaný vlastníkom pozemkov, užívaný pozemok, nedochádzalo medzi žalobcom ako spoluvlastníkom a žalovaným ako vlastníkom pozemku k bezdôvodnému obohateniu užívaním pozemkov stavbou, keďže právnym dôvodom tohto užívania bolo dojednanie z roku 2005, podľa ktorého je žalovaný povinný poskytnúť pozemok pod stavbou kompostárne. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by tento záväzok žalovaného spočívajúci v povinnosti poskytnúť pozemok pod kompostárňou akýmkoľvek spôsobom zanikol a žalovaný bol povinný v období, v ktorom bol vlastníkom povinný, strpieť užívanie svojho pozemku stavbou kompostárne a uložením kompostu, ktorý vznikol v čase, v ktorom pre žalobcu vykonával činnosti odpadového hospodárstva. Čo sa týka obdobia roku 2014, v ktorom bola vlastníkom pozemkov pod kompostárňou a kompostom tretia osoba, súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že tieto pozemky boli na tretiu osobu žalovaným prevedené bez toho, aby si žalovaný v zmluve s touto treťou osobou akýmkoľvek spôsobom vymienil to, že je voči žalobcovi povinný plniť svoju povinnosť spočívajúcu v poskytnutí týchto pozemkov na účely stále existujúcej kompostárne. Preto tretia osoba voči žalobcovi a žalovanému nemá povinnosť

strpieť užívanie nadobudnutých pozemkov stavbou kompostárne a kompostom a môže sa proti žalobcovi a žalovanému domáhať svojich nárokov podľa § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho, kto stavbu zriadil. Žalobca a žalovaný ako podieloví spoluvlastníci sa môžu proti súčasnému vlastníkovi domáhať usporiadania podľa § 135c ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých pokiaľ by odstránenie stavby nebolo účelné, prikáže ju súd za náhradu do vlastníctva vlastníkovi pozemku, pokiaľ s tým vlastníkom pozemku súhlasí; súd môže usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby aj inak, najmä tiež zriadiť za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe. Rovnako sa však tretia osoba môže domáhať i náhrady za bezdôvodné obohatenie užívaním jej pozemkov stavbou kompostárne a kompostom, a to proti ktorémukoľvek voči nej spoločne a nerozdielne podľa § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinnému žalobcovi alebo žalovanému.

10. Podľa § 2 ods. 1, 2, 3, 5, 6 Zákona č. 223/2001 Z.z. o odpadoch v znení platnom ku dňu 2.1.2002, t.j. ku dňu uzavretia komisionárskej zmluvy medzi žalovaným a spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o., odpadom je hnutelná vec uvedená v prílohe č. 1, ktorej sa jej držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť alebo je v súlade s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi povinný sa jej zbaviť.

Pôvodca odpadu je každý, koho činnosťou odpad vzniká, alebo ten, kto vykonáva úpravu, zmiešavanie alebo iné úkony s odpadmi, ak ich výsledkom je zmena povahy alebo zloženia týchto odpadov.

Držiteľ odpadu je pôvodca odpadu alebo fyzická osoba, alebo právnická osoba, u ktorej sa odpad nachádza.

Nakladanie s odpadmi je zber odpadov, preprava odpadov, zhodnocovanie odpadov a zneškodňovanie odpadov vrátane starostlivosti o miesto zneškodňovania.

Zhodnocovanie odpadov sú činnosti vedúce k využitiu fyzikálnych, chemických alebo biologických vlastností odpadov, uvedené v prílohe č. 2.

11. Zhodnotením skutkového stavu súd dospel k právnomu názoru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

12. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 30.11.2001 žalovaný a spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. so sídlom v Prievidzi uzavreli Zmluvu o združení, ktorej účelom bola výstavba stavebnej akcie "Kompostáreň pre mesto Prievidza", na ktorú bolo dňa 1.1.2000 vydané stavebné povolenie, právoplatné dňa 7.3.2000. Kolaudačné rozhodnutie bolo na užívanie stavby vydané dňa 22.12.2005 v prospech spoločnosti TEZAS, spol. s r.o.. V článku III. zmluvy sa spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. zaviazala poskytnúť pozemok, ktorý bude na účel výstavby kompostárne vyčlenený. Zmluvné strany sa súčasne dohodli, po ukončení diela bude vyhotovené skutočné zameranie stavby a geometrický plán pre zavkladovanie stavby kompostárne do spoločného podielového spoluvlastníctva podľa pomeru vložených finančných prostriedkov. Vlastnícke právo k stavbe kompostárne však nebolo doposiaľ určené a nie je ani zapísané v Katastri nehnuteľností.

13. Žalovaný ako komitent so spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o. so sídlom v Prievidzi ako komisionárom dňa 2.1.2002 uzavreli Komisionársku zmluvu, na základe ktorej spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. ako komisionár zariadovala vo vlastnom mene pre žalovaného ako komitenta verejnoprospešné služby, medzi ktoré patrilo aj nakladania s komunálnym odpadom špecifikované v článku II., písm. e/, medzi ktoré patrilo zhromažďovanie odpadov, zhodnocovanie odpadov, zabezpečovanie zneškodnenia odpadov najmä ich ukladaním na skládku, ak nebolo možné alebo účelné ich zhodnotenie. Za týmto účelom spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. prevádzkovala stavbu kompostárne. Komisionárska zmluva bola ku dňu 31.12.2013 žalovaným vypovedaná z dôvodu porušenia zmluvy, porušenia povinností uvedených v článku V. ods. 2 písm. d/, f/, g/, r/, s/..

14. Dňa 31.7.2013 spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. ako predávajúci a žalobca ako kupujúci uzavreli zmluvu o predaji časti podniku, na základe ktorej žalobca nadobudol do svojho výlučného vlastníctva okrem iných aj nehnuteľnosti zapísané v KN, na LV č. Xk.ú. B.ako parc. č. X.X.XXXX, zastavané plochy a nádvorcia o výmere XXXX m² a parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorcia o výmere XXXX m². Súčasne nadobudol aj záväzky z obchodného styku predávajúceho voči tretím osobám s záväzkami voči spoločníkom špecifikované v Prílohe č. 5 zmluvy. Záväzky z Komisionárskej zmluvy zo dňa 2.1.2002 žalobca neprevzal.

15. Sporným medzi stranami zostalo, ktorý z nich je držiteľom odpadu umiestneného v priestoroch kompostárne nachádzajúcej sa na nehnuteľnostiach žalobcu. Zákon č. 223/2001 Z.z. o odpadoch, v znení neskorších predpisov v cit. ust. § 2 ods. 1 definuje odpad ako hnuťnú vec a za pôvodcu odpadu v ods. 2 považuje každého, koho činnosťou odpad vzniká, alebo toho, kto vykonáva úpravu, zmiešavanie alebo iné úkony s odpadmi, ak ich výsledkom je zmena povahy alebo zloženia týchto odpadov. Za držiteľa odpadu zákon považuje buď pôvodcu odpadu alebo fyzickú osobu, alebo právnickú osobu, u ktorej sa odpad nachádza. Zákon nedefinuje pojem vlastníka odpadu. V danom prípade podľa názoru súdu je potrebné za držiteľa odpadu podľa § 2 ods. 3 Zákona o odpadoch považovať spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. a to na základe toho, že podľa komisionárskej zmluvy zo dňa 2.1.2002 ako komisionár zriaďovala vo vlastnom mene pre žalovaného ako komitenta verejnoprospešné služby, vrátane nakladania s komunálnym odpadom, čo bolo špecifikované v článku II., písm. e/, medzi ktoré patrilo aj zhromažďovanie odpadov, zhodnocovanie odpadov, zabezpečovanie zneškodnenia odpadov najmä ich ukladaním na skládku, ak nebolo možné alebo účelné ich zhodnotenie. Za týmto účelom potom spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. prevádzkovala stavbu kompostárne, kde zhromažďovala odpad až do 31.12.2013, kedy bola žalovaným vypovedaná. Je zrejmé, že v stavbe kompostárne postavenej na nehnuteľnostiach, ktoré sú toho času vo vlastníctve žalobcu, je umiestnený výlučne biologický odpad pochádzajúci z činnosti spoločnosti TEZAS, spol. s r.o. vyprodukovaný do 31.12.2013 na základe komisionárskej zmluvy zo dňa 2.1.2002, čo vo svojej výpovedi potvrdila aj štatutárna zástupkyňa žalobcu. Súčasne je spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. potrebné považovať aj za pôvodcu odpadu, pretože zákon za pôvodcu odpadu považuje každého, koho činnosťou odpad vzniká, alebo toho, kto vykonáva úpravu, zmiešavanie alebo iné úkony s odpadmi, ak ich výsledkom je zmena povahy alebo zloženia týchto odpadov. Výkon vyššie uvedených činností v období od 2.1.2002 do 31.12.2013 tiež vykonávala spoločnosť TEZAS, spol. s r.o., ktorá na základe komisionárskej zmluvy zabezpečovala verejnoprospešné práce vrátane údržby a tvorby zelene, pri ktorých vznikal biologický odpad a súčasne vykonávala podľa zmluvy nakladanie s komunálnym odpadom, ktorým podľa Zákona o odpadoch je zber, preprava, zhodnocovanie a zneškodňovanie odpadu. Bolo nesporné, že uvedené činnosti spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. na základe komisionárskej zmluvy realizovala. Spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. zabezpečovala v priestoroch kompostárne aj zhodnocovanie odpadu, výsledkom ktorého bol kompost charakteru organického hnojiva, čo vyplýva aj zo správy Slovenskej inšpekcie životného prostredia zo dňa 2.9.2011, založenej v spise na čl. 179, v ktorej inšpekcia na strane 3 uviedla, že "Kompostáreň pre mesto Prievidza" slúži na zhodnocovanie biologicky rozložiteľných odpadov technológiou aeróbného procesu kompostovania. Výsledkom zhodnocovania odpadov je kompost charakteru organického hnojiva, ktorý je využívaný pri rôznych terénnych úpravách v meste Prievidza a tiež odovzdávaný osobám, od ktorých bol dopad zo zelene prevzatý. Z uvedeného popisu činností vykonávaných spoločnosťou TEZAS, spol. s r.o. do 31.12.2013 vyplýva, že spoločnosť spĺňa aj definíciu pôvodcu odpadu podľa cit. ust. § 2 ods. 2 Zákona o odpadoch. Na základe vyššie uvedených skutočností súd za pôvodcu a držiteľa odpadu považoval spoločnosť TEZAS, spol. s r.o., nie žalovaného, ktorý práve na túto činnosť so spoločnosťou uzatvoril Komisionársku zmluvu zo dňa 2.1.2002, na základe ktorej sa spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. zaviazala pre žalovaného okrem iného vykonávať nakladanie s komunálnym odpadom. Žalovaného potom nemôže zaťažovať povinnosť vypratáť nehnuteľnosti žalobcu, konkrétne vypratáť kompost uložený v stavbe kompostárne, ako žalobca žiadal v petite žaloby a v jeho upresnení v zápisnici z pojednávania zo dňa 3.5.2018.

16. Ďalší dôvod pre zamietnutie žaloby žalobcu súd videl v tom, že odpad ako hnuťná vec podľa § 2 ods. 1 Zákona o odpadoch nie je priamo umiestnený na nehnuteľnostiach patriacich do výlučného vlastníctva žalobcu, ale sa nachádza v stavbe kompostárne a na fermentačnej ploche, ktorých vlastníkom nie je žalobca, preto sa nemôže účinne domáhať vypratania kompostu z nehnuteľností, ktoré mu vlastnícky nepatria. Na výstavbu stavebnej akcie "Kompostáreň pre mesto Prievidza" bolo dňa 1.1.2000 vydané stavebné povolenie, právoplatné dňa 7.3.2000. Kolaudačné rozhodnutie bolo na užívanie stavby vydané dňa 22.12.2005 v prospech spoločnosti TEZAS, spol. s r.o.. Stavba však doposiaľ nie je zapísaná v katastri nehnuteľností, ale z vyššie uvedených faktov jednoznačne vyplýva, že sa jedná o samostatnú nehnuteľnú vec postavenú na nehnuteľnostiach žalobcu zapísaných v KN, na LV č. XXXX, k.ú. J. ako parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorja o výmere XXXX m² a parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvorja o výmere XXXX m². Na nehnuteľnostiach žalobcu je umiestnená stavba kompostárne, ktorej podielovými spoluvlastníkmi je žalovaný a spoločnosť TEZAS, spol. s r.o. a práve v tejto nehnuteľnosti je uložený kompost, vypratania ktorého sa žalobca domáhal. Nápravu existujúceho stavu žalobca nemôže dosiahnuť len samotným vypratáním kompostu, resp. biologického odpadu, ale spôsobom naznačeným v rozsudku č.k. 8Cb/21/2014-662 zo dňa 23.10.2017, napr. odstránením stavby kompostárne, čím

dôjde aj k odstráneniu v nej uloženého kompostu samozrejme za predpokladu, že preukáže dôvodnosť takéhoto nároku. K vlastníctvu stavby kompostárne zaujal právny názor Okresný súd v Prievidzi, keď v odôvodnení rozsudku č.k. 8Cb/21/2014-662 zo dňa 23.10.2017 konštatoval, že spoluvlastnícke podiely na stavbe kompostárne spoločnosti TEZAS, spol. s r.o. a žalovaného sú rovnaké, pričom obaja majú polovičný spoluvlastnícky podiel, nakoľko práva oboch strán na doplnení chýbajúceho obsahu ich zmluvy o konkrétnu výšku ich spoluvlastníckych podielov zanikli, a to podľa § 292 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok doplniť chýbajúci obsah zmluvy zaniká, ak oprávnená strana nevyzve zaviazanú stranu splniť tento záväzok v čase určenom v dohode o doplnení obsahu zmluvy (§ 291), inak do jedného roka od uzavretia tejto dohody. Preto sa na určenie výšky spoluvlastníckych podielov žalobcu a žalovaného použije § 835 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého podiely na majetku získanom spoločnou činnosťou sú rovnaké, keďže zmluva medzi žalobcom a žalovaným, ktorá obsahovala dojednanie o budúcom doplnení zmluvy, iný spoluvlastnícky podiel strán k stavbe kompostárne neurčila.

17. Vzhľadom k tomu, že súd žalovanú stranu nepovažoval za držiteľa kompostu podľa § 2 ods. 3 Zákona č. 223/2001 Z.z. o odpadoch, v znení neskorších predpisov a žalobcu za vlastníka nehnuteľnosti - stavby kompostárne, kde je kompost uložený, jeho žalobu ako nedôvodnú s poukazom na vyššie uvedené dôvody zamietol.

18. O nároku strán na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca vo veci nebol úspešný, preto mu nárok na náhradu trov konania nevznikol a úspešný žalovaný nárok na náhradu trov konania neuplatnil, preto súd stranám nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.